

Szabadságra vezetem és üdvözítem őket

“Mindenki, aki segítségül hívja az Úr nevét, üdvözülni fog.” (Róm 10, 13)

A nagybőjti idő kezdetén a Második Törvénykönyvből hallottuk az izraeliták hitvallását: Isten az, aki kivezette őket a szolgaságból és a tejjel, mézzel folyó országot ajándékozta nekik. Hitvallásuk emlékezés is, amely ébren tartja bennük azt a szövetséget, amelyet Isten kötött velük, és ébren tartja bennük a hálaadás lelkületét: Isten gondoskodik választott népéről. A hitvallást minden izraelita egyes szám első személyben mondja, tudatosítva ezzel, hogy mindenikük személyesen is Isten választottja. Ebbe a hálaadásba és hitvallásba hív bele bennünket is az Egyház: Isten kiválasztottjaként emlékezzem arra, hogy Ő az, aki kivezetett és folyamatosan kivezet a szolgaságból és megajándékoz azzal a gazdagsággal, ami életem gazdagsága. Ez az emlékezés, ez a ráfigyelés ébren tartja bennem a hálaadást és arra hív, hogy teljes szívvel keressem Őt.

Hol vannak bennem megosztottságok? Miben nem vagyok eléggé határozott?

Elvezet az üdvösségre, üdvözít, azaz teljessé tesz. A Teremtés könyvében így szól Ábrahámhoz: "Járj előttem és légy tökéletes!" (Ter 17, 1) Légy tökéletes, légy teljessé! Légy határozott, egész, ne légy megosztott! A teljes ember teljesen, egészen önmagában nyugszik, nem osztja meg magát, figyelmével ott van, ahol valójában van.

Az üdvösségre, a teljességre Isten vezet el, ő ajándékoz meg vele. A mi részünk, hinni abban, hogy üdvösségét a nehéz időkben is ajándékozta nekünk. Nehéz időket élünk manapság sokféle tekintetben. Járvány, háború, klímaváltozás miatti katasztrófák - és mindezek kihatásának súlya egészen személyes életünkre, családjainkra, gyerekeink jövőjére. Megterhelnek, elvonják figyelmünket arról, hogy Isten az, aki kivezet a szolgaságból, Ő az, aki az életünk minden gazdagságát ajándékozta és ajándékozta. Nem magunkból, nem magunktól vagyunk és van, amink lehet. Ma is megkérdi mindeniküinktől, hogy "Hiszed-e, hogy teljessé tudlak tenni?" Az már nem az Ő hívása, hogy "Légy teljessé – nélkülem; mutasd meg, milyen tökéletes tudsz lenni – nélkülem!"

Mit bízok rá Istenre? Mit engedek át neki? Hogyan hívom őt bele mindabba, ami szolgaságban tart, ami a teljességemben megoszt?

Lukács evangéliumában (Lk 5, 25) a bénával találkozunk, akinek Jézus, miután meggyógyította, azt mondja, hogy "vedd ágyadat és menj haza". Mit jelent a bénának az ágya, ha már meggyógyult, ha már teljessé lett? Miért kell azt magával vinnie? Emlékeztetnie kell őt saját törékenységére, emberi hatáira és gyengeségeire. Üdvözülni, teljessé válni azt is jelenti, hogy elfogadom (vagy tanulom elfogadni) emberi határait, képtelenségeimet, hibáimat, tévedéseimet, nem szándékosan elkövetett "butságaimat", öregedésemben megfogyatkozó erőmet...

Tudok-e örülni sikereimnek és megbocsátani kudarcaimat?